

P É N T E K I M R E

Ez kevés

Ahogy nézi, a büntetés lejár,
nem kell, már csak három hónap,
s társa, a híres lócsiszár
hazudhat már bármi valótlant.

Bűvölni kell a falakat,
a szúrágta ajtót, ablakot,
s lehull a félmázsás lakat,
vagy tán maradni volna jobb?

Látni a villámgyors denevér
nyomát az apró résen át,
egy kissé felgyorsul a vér
s a szem a végtelenbe lát.

Kötél és csákány kellenek,
és véső, mely mindent kivés.
Az ember a légben ellebeg,
a szabaduláshoz épp elég.

A nyári lúd

A nyári lúd sziszegve jár
a széljárta partokon,
persze, mert ő is egy madár,
s nem kell a jó rokon.

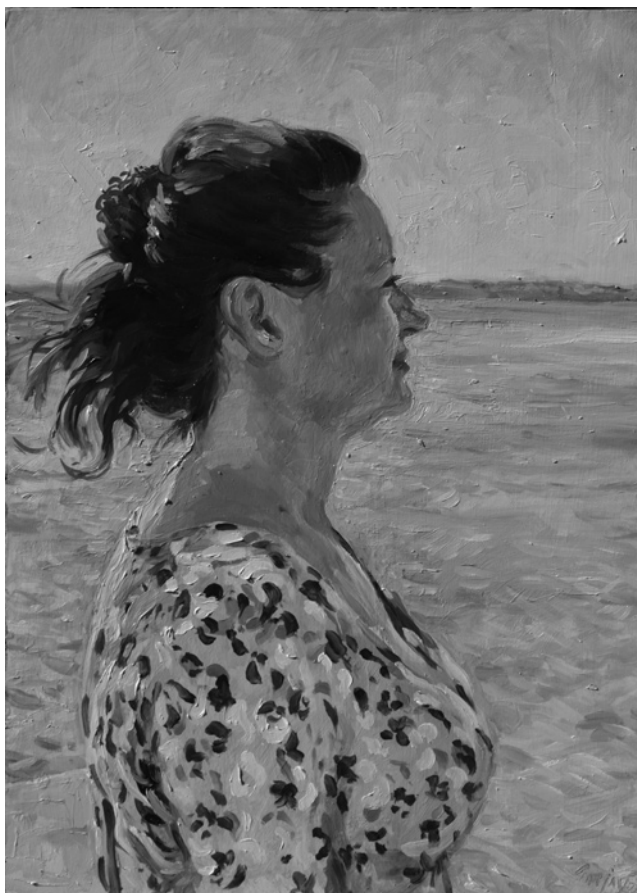
Megint az érzélgős tavasz
festi az esti képeket,
ha meghagyná, mi volna az,
ami nyomában lépeget?

Ha a sas olykor lecsap,
csőre a véres tollba tép,
mert minden csak ízes jó falat,
kinek-kinek pedig a vég.

A vak

Ahol a villamos halad
a kanyargós síneken,
arra felé siet egy vak
és még van idő, megpihen.

Fehér botja az égre nő,
lomb- és virágtalan,
de mégis eltörni nincs erő,
sujtása, súlya van.

Kikötőben (Kriszti)